

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa**

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa**

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie 13 lipca 2011 r.
(dokument COM (2011) 425 final – 2011/0195 COD):

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny: 28 marca 2012 r.

Data wydania opinii przez Komitet Regionów: 4 maja 2012 r.

Data uchwalenia stanowiska Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu: 6 lutego 2013 r.

Data przyjęcia stanowiska Rady: 17 października 2013 r.

2. PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Ogólnym celem wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa jest zapewnienie działalności połowowej i działalności w zakresie akwakultury, które przyczynią się do długoterminowego zrównoważenia pod względem środowiskowym i dostępności zasobów żywności.

3. UWAGI DOTYCZĄCE STANOWISKA RADY

3.1. Uwagi ogólne dotyczące stanowiska Rady:

Komisja zgadza się ze stanowiskiem Rady, jako że kompromisowe porozumienie polityczne między Parlamentem Europejskim a Radą zachowuje wszystkie kluczowe elementy pierwotnego wniosku Komisji. Przede wszystkim obejmuje on 1) zobowiązanie prawne z zastrzeżeniem terminów do zarządzania zasobami ryb w sposób zrównoważony, 2) zobowiązanie prawne z zastrzeżeniem terminów do eliminowania odrzutów, 3) system regionalizacji umożliwiający podejmowanie decyzji jak najbliżej zainteresowanych stron. Inne poprawki, w tym poprawki dotyczące planów wieloletnich, przepisów w sprawie dostępu do wód, ustanawiania obszarów odbudowy stad ryb, przydziału uprawnień do połowów, zarządzania zdolnością połowową, gromadzenia danych, wymiaru zewnętrznego, kontroli i egzekwowania prawa oraz konsultacji i składu komitetów doradczych, są również możliwe do zaakceptowania przez Komisję.

3.2. Poprawki Parlamentu Europejskiego zgłoszone w pierwszym czytaniu:

Parlament Europejski wprowadził ponad 230 poprawek we wszystkich częściach wniosku Komisji. Większość tych poprawek złożona była z więcej niż jednego ustępu artykułu.

Podczas rozmów trójstronnych wszystkie poprawki Parlamentu Europejskiego były przedmiotem przeglądu i negocjacji. W rezultacie żadna poprawka nie została w pełni włączona do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, z wyjątkiem: poprawki 116 (środki nadzwyczajne państwa członkowskiego), 118 (unikanie i ograniczanie niechcianych połowów), 137 (system przekazywalnych koncesji połowowych), 243 (grupa ekspertów ds. zgodności), 196 (wkład w koszty kontroli), 200 (w sprawie utworzenia nowych komitetów doradczych). Poprawki te zostały włączone do wniosku bez zmian lub tylko z drobnymi zmianami.

Stanowisko Rady jest sformułowane w taki sposób, że obejmuje ono (przynajmniej częściowo lub całkowicie) znaczną ilość poprawek zgłoszonych przez Parlament Europejski. Odnosi się to w szczególności do art. 2 (cele, poprawki 60, 61, 235), art. 3 (zasady dobrych rządów, poprawki 62, 220), art. 6, 7 i 8 (przepisy ogólne dotyczące środków ochronnych, rodzaje środków ochronnych oraz ustanowienie obszarów odbudowy stad ryb, poprawki 101, 102, 103), środków technicznych (poprawki 104 i 295), art. 9 i 10 (plany wieloletnie, poprawki 105, 106, 107, 108, 239), art. 11 (środki ochronne niezbędne do zapewnienia zgodności z obowiązkami na mocy ustawodawstwa Unii w dziedzinie środowiska, poprawki 109, 111, 258), art. 12 (środki Komisji na wypadek poważnego zagrożenia, poprawka 115), art. 15 (obowiązek wyładunku, poprawka 119), art. 16 i 17 (uprawnienia do połowów, poprawki 120, 227, 264, 293, 301), art. 20 i 21 (środki państw członkowskich na rzecz ochrony, poprawki 131-136), art. 22-24 (dotyczące zarządzania zdolnością połowową flot, poprawki 138, 241, 139, 140, 141), art. 25 (podstawy naukowe zarządzania rybołówstwem i konsultacje z Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa, poprawki 142-160, 285), art. 28-32 (polityka zewnętrzna, poprawki 161-176, 230), art. 34 (akwakultura, poprawki 178-181, 242), art. 35 (wspólna organizacja rynków, poprawki 183-188), art. 44 (komitety doradcze, poprawka 201, 202) oraz do dodania nowych art. 49 i 50 (dotyczących oceny oraz rocznych sprawozdań składanych przez Komisję, poprawki 209, 210).

W art. 18 (regionalizacja, poprawki 121-130) tylko kilka elementów poprawek Parlamentu zostało włączonych do stanowiska Rady (Parlament przyjął alternatywny model Rady, co znajduje swoje odzwierciedlenie w tekście Rady). Poprawki do art. 36 (kontrola i egzekwowanie, poprawki 189-193, 195, 225, 226) oraz do art. 41 i 42 (dotyczących instrumentów finansowych, poprawki 197, 199, 302) zostały włączone do stanowiska Rady tylko częściowo.

3.3. Nowe przepisy wprowadzone przez Radę i stanowisko Komisji w tym względzie:

Rada nie wprowadziła żadnych nowych przepisów innych niż te, które zostały już wprowadzone przez Parlament Europejski (obszary odbudowy stad ryb, unikanie niechcianych połowów, przejrzyste kryteria dla państw członkowskich podczas przydziału kwot).

Rada rozszerzyła jednak zakres regionalizacji, wychodząc jedynie od planów wieloletnich i ram środków technicznych, a skończywszy na środkach podlegających zobowiązaniom w zakresie ochrony środowiska, przyjęciu szczegółowych planów odrzutów, a także innych środkach ochronnych. Komisja może zaakceptować ten model regionalizacji i szerszy zakres zmienionego modelu regionalizacji.

Rada wprowadziła również zmiany do wniosku Komisji w zakresie zarządzania zdolnością połowową. Zgadza się z Parlamentem w kwestii zniesienia obowiązku państw

członkowskich dotyczącego wprowadzenia systemu przekazywalnych koncesji połowowych, Rada ponownie wprowadziła ten system jako system opcjonalny, w którym państwa członkowskie mają możliwość podjęcia decyzji o wprowadzeniu przekazywalnych koncesji połowowych. Rada i Parlament osiągnęły porozumienie co do tego opcjonalnego systemu w połączeniu z kontynuacją istniejących środków w zakresie zdolności połowowej flot oraz dodatkowym nałożeniu na państwa członkowskie obowiązku opracowania w stosownych przypadkach planów działania, co ma na celu osiągnięcie z biegiem czasu równowagi między ich flotami a ich uprawnieniami do połowów. Komisja może zgodzić się na taki kompromis, ponieważ może on być skuteczny w dostosowaniu zdolności połowowej flot w połączeniu z przepisami finansowymi wprowadzonymi do uzgodnionego tekstu, które Komisja uznaje za proporcjonalne.

3.4. Problemy napotkane podczas przyjęcia stanowiska w pierwszym czytaniu oraz stanowisko Komisji w tym względzie:

W końcowej fazie negocjacji osiągnięto porozumienie dotyczące uprawnień Komisji poprzez akty delegowane i akty wykonawcze. Komisja jest w stanie zgodzić się na te ustalenia. W szczególności zasady dotyczące aktów delegowanych/wykonawczych w zakresie regionalizacji spełniają wymagania instytucjonalne i przyczynią się do skuteczniejszego wdrażania polityki.

Jeśli chodzi jednak o szczegółowe przepisy instytucjonalne dotyczące modelu regionalizacji (art. 18) oraz ograniczenia uprawnień Komisji w ramach procedury komitologii w odniesieniu do art. 22 (przepisy wykonawcze w odniesieniu do systemu wprowadzania/wycofywania statków), Komisja widzi potrzebę złożenia oświadczeń, aby wyjaśnić swoje stanowisko.

Podobnie Komisja widzi potrzebę złożenia oświadczenia dotyczącego jej stanowiska co do przepisów w części VI (polityka zewnętrzna), a w szczególności w art. 28 ust. 3.

4. PODSUMOWANIE

Komisja może zgodzić się ze stanowiskiem Rady, które jest wynikiem negocjacji z Parlamentem Europejskim. Niemniej jednak Komisja dostrzega potrzebę złożenia następujących oświadczeń w odniesieniu do art. 18 ust. 1 i art. 18 ust. 3, art. 18 ust. 7 i art. 18 ust. 8, do części VI (w szczególności do art. 28 ust. 3) oraz do art. 47 ust. 2 część druga (w związku z art. 22):

Ad. art. 18

(w odniesieniu do ust. 1 i 3) Komisja podkreśla, że uprawnienie Komisji do przyjmowania w drodze aktów wykonawczych lub delegowanych środków określonych we wspólnych rekomendacjach państw członkowskich nie może wpływać na swobodę Komisji do przyjmowania takich aktów.

(w odniesieniu do ust. 7) Możliwość przygotowywania wspólnych rekomendacji przez państwa członkowskie, które posiadają bezpośredni interes w zarządzaniu łowiskiem, nie może wpływać na wyłączne prawo inicjatywy przysługujące Komisji w zakresie składania wniosków w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa.

(w odniesieniu do ust. 8) W świetle art. 2 ust. 1 TFUE nie można rozumieć, jakoby przy braku dalszych przepisów unijnych ust. 8 automatycznie przyznawał państwom członkowskim prawo do przyjmowania aktów prawnie wiążących w dziedzinie wchodzącej w zakres wyłącznych kompetencji Unii. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że akty te nie są zgodne z celami wspólnej polityki rybołówstwa, państwa członkowskie powinny działać zgodnie z zasadą lojalnej współpracy w celu usunięcia wszelkich niezgodności z prawem unijnym.

Ad. część VI, a w szczególności art. 28 ust. 3

Przepisy części VI w sprawie polityki zewnętrznej nie mogą wpływać na ważność decyzji Rady lub wytycznych negocjacyjnych Rady dla Komisji zgodnie z art. 218 TFUE lub umów zawartych z państwami trzecimi lub organizacjami zgodnie z art. 218 TFUE.

Ad. art. 47 ust. 2 część druga

Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „swobody decyzyjnej” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.